

Misztikus Magyarország

SZUPERKOCKA, POKOLAJTÓ, szellemjárás, mágikus erővonalak – Magyarországon. Csupa olyan kifejezés, amire a beavatottak összenéznek, a kétkedők a fejüket ingatják. Ez a cikk nem kísérli meg eldönteni, kinek van igaza, csupán beszámol arról, amiről talán érdemes beszélni, talán nem.

Misztikus hely. A lapok és blogok – már amelyek írnak róla – így jellemzik az ágasvári szuperkockát, ami ott rejtőzik a Mátra gyomrában. A múlt század nyolcvanas éveinek közepe óta nem akadt ember, aki megpillant-hatta volna a képződményt. Pedig egykor a Csörgő-lyukban járt barlangászok mesélték, hogy valami rejtőzik a mélyben, ami nagy, kockaforma, és forog is, a közelében eltűnik az idő, megváltozik a mágneses tér. Ezt azonban még soha senkinek nem sikerült hitelt érdemlően bizonyítani, s mivel az állítólagos kocka állítólagos helyéhez a föld alatti omlások miatt nem lehet bejutni. Így a téma kimeríthetetlen lehetőséget teremt azok számára, akik mindent tudnak vagy tudni akarnak erről a jelenségről.

Merthogy a kockához képest még *Kaszperek Mihály* kísértete is valóságosabb, pedig a regénybéli borkereskedő haláláról maga *Mikszáth Kálmán*, a Kísértet Lublón című könyv írója ad bizonyosságot, vagyis hogy aki meghalt, az halott, aki meg kísért, az nagyon is élő. De ezzel alighanem vitába szállnának például azok, akik esküsznek rá, hogy a nyugat-magyarországi ó-ebergényi kastélyt rendszeresen látogatják szellemek. Az utazási ajánlóban – merthogy az épület kastélyszálló – sajnos nem szerepel az, hogy a szerencsés vendégek akár szellemmel is találkozhatnak, de ez alighanem így a helyes: az illúzió csak akkor tökéletes, ha nincs rá garancia. Pedig egy ilyen lehetőség tökéletes turistacsalogató, és aki járt már mondjuk Sirokon a várban, talán meg is nézte magának a sziklás helyet, ahol egykor egy bizonyos Gizella szerelmi bánatában a mélybe vetette magát, s ahol – úgy beszélnek – gyakran megjelenik légiy alakja, és a mélybe néz.

S ha már sziklák. Sirok, a Mátra keleti peremén büszkélkedik néhány kaptárkövel is. Ilyenből

ŐSI TUDÁST HORDOZNAK?

Észtergomban sokan úgy tekintenek az Erzsébet parkban található kőfejekre, mintha gyógyító erejük volna. Annak ugyan nincs nyoma, hogy a kőarcokat ki és miért ruházta fel mágikus tulajdonságokkal, de tény: ahogyan az idő elkezdte az arcukat, úgy néznek ki, mintha magukban hordoznának valamiféle ősi tudást. Pedig mindössze egyetlen bűnük van: rossz anyagból készültek, hamar kopnak. Egykor a bazilika épületét díszítették, *Marco Casagrande* (1804–1880) szobrászművész alkotásai, az evangelistákat jelenítették meg. A balesetveszély miatt vették le mindet a homlokzatról, és most falba ágyazva, a földfelszín magasából nyújtanak vigaszt azoknak, akik hisznek gyógyító erejükben.

amúgy több mint 500 található Magyarországon, főként az Észak-középhegység közepén, legtöbbször a Bükkben. Eredetük ismeretlen. A kaptárkövek tufába vágott fülkéi, és a tudósoknak máig nem sikerült tisztázniuk, hogy sírhelyek voltak-e, netán áldozatbemutatásra szánt szentséges üregek, kőoltárok. De meglehetősen egykor méheket tartottak itt, ám van falu, ahol vakablakos kőnek hívják vagy éppen bá-

Feljáró a tápiószentmártoni Attila-dombra. Akik ide járnak, hisznek abban, hogy a Föld gyógyít.

Kaptárkö. A Bükk tele van ilyen fülkékkel. Sokan török a fejüket azon, miért is vájítják ezeket a tufába. Magyarázatból és elméletből többféle akad.

ránykőnek. Méhek és bárányok aligha élhettek egy helyen, nem beszélve a méhészekről és pásztrokról. Sok kaptárkö látogatható, és alighanem csak egy jó mesélő kell ahhoz, hogy arra az estére, amikor köréjük gyűlnek a látogatók, éppen azzá váljanak, amire igény van.

Ennél szerencsére pontosabban megállapíthatóbb az ország északnyugati szegletében, a Fertőrákoshoz közel megtalált szentély eredete. Egykor ugyanis, még az ókori rómaiak korában a Napistennek mutattak be áldozatot Mithrász isten kiválasztottjai. A Mithrászkultuszt még ma is körülengi a titokzatosság, és ebből fakadóan a magyarországi szentély, amire 1866-ban rábukkantak, tele van megismerésre és felfedezésre vá-

gyó, tartalommal megtölthető szimbólumokkal.

Ahogy Kincsem, a XIX. század csodalovának szülőföldje is megtelt misztikummal, hiszen a Tápiószentmárton határában emelkedő Attila-domb, ahol a ló futott, mára zarándokhelyé vált. Akik kiülnek kis székekkel a fűre, állítják, hogy gyógyító életerő sugárzik a földből. Nem véletlen, hogy Kincsem egyik versenyén sem talált legyőzőre. Igaz, a kanca csakis így, győzelmein keresztül érte el a halhatatlanságot, merthogy földenergia ide, égenergia oda, éppen 13. születésnapján, 1887. március 17-én, emésztőszervi bajoktól szenvedve kimúlt.

És itt van nekünk a misztikummal erősen átitatott Pilis. Merthogy

azt mondják, ugye, akik ehhez értenek, hogy itt található a Föld egyik szívcsakrája. A csakra ugyan kerekket jelent, szanszkrit eredetű szó, és energiapontot jelölnek vele. Nos, a Pilisben is ilyen energiakiáramlás zajlik, és számos buddhista portál számol be arról, hogy 2005-ben nepáli papok azt üzenték, a Föld vajúdik, és a Kárpát-medencében szüli a jövőt. Hogy éppen a Pilisben-e, az majd bizonyára kiderül, de tény, hogy annyi mítosz és legenda kapcsolódik ehhez a hegységhez, hogy nem csoda, miért kirándulnak oda olyan sokan. Az ugyan csak felülről, az égből látszik, miszerint Lepence, Pilisszentlászló és Pilisszentlélek, Klastrompuszta adná ki az Orion csillagkép négy sarkát, övét pedig az Árpádvár, Rám-hegy, Magas-hegy vonal, de hogy piramisokat is rejtene a mély, az csupán hozzárendelt gondolat. Igaz, amiről nem bizonyosodott be, hogy nincs, az akár létezhet is. Vagyis még az is lehet, hogy tényleg van egy térkapu a Pilis mélyén. Ha valaki rátalálna, az némileg megváltoztatná a misztikumról és csodákról kialakult véleményeket, és lehet, hogy már azok is sokatmondóan néznének össze, akik eddig csak a fejüket ingatták.

De az már egy másik történet, és ha eljön az ideje, arról is beszámolunk.

F. Tóth Benedek